

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านคุณหมอตวีป คุณพรทิพย์ ฤกษ์จิตร
๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ บ้านคุณหมอทวีป คุณพรทิพย์ ฤกษ์จิตร ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

วันนี้ ข้าพเจ้าและครอบครัว ได้มีโอกาสไปร่วมฟังการสนทนาธรรม ที่บ้านย่านตลิ่งชัน ของคุณหมอทวีป และ คุณพรทิพย์ ฤกษ์จิตร ครับ ท่านเจ้าของบ้าน ได้เตรียมข้าวต้มปลาแสนอร่อยหม้อใหญ่ๆ ไว้ให้รับประทานในตอนเช้า ในตอนกลางวัน มีขนมจีนแกงเขียวหวานลูกชิ้นปลากรายแท้ๆ เหนียวหนึบ และ ผัดเผ็ดลูกชิ้นปลากราย ที่คุณหมอแสดงฝีมือเองอีกด้วย อร่อยอย่างมีคุณภาพจริงๆ ครับ นอกจากนี้ ยังมีสหายธรรมหลายท่านที่นำอาหารมาสมทบ เช่น คุณไชยยศ สะสมทรัพย์ และ ครอบครัว ได้นำกระเพาะปลา มาร่วมด้วย

คุณแ้ว ได้กรุณานำขนมจีนน้ำพริกรสชาติอร่อยเข้มข้นที่คุณแม่เป็นผู้ปรุง มา
สมทบ นอกจากนี้ยังมีอีกหลายอย่างที่สหายธรรมนำมาและท่านเจ้าของบ้านเตรียมไว้
มากมาย ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนาในกุศลจิตของท่านเจ้าของบ้านและทุกๆ ท่าน
ด้วยครับ

อันที่จริง ในวันนี้ ท่านอาจารย์ได้กรุณาให้ข้อคิดและความเข้าใจธรรมะอย่างดี เยี่ยมหลาย ๆ เรื่องด้วยกันครับ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวถึงเรื่อง " ความหวัง " ในตอนหนึ่ง ว่า

"...สมหวังเพราะอะไร ?...สมหวังเพราะว่า...มี "ปัจจัย" จะเป็นอย่างไร จึงเป็น อย่างนี้ ไม่ใช่เพราะ...หวังแล้วสมหวัง ตามความหวัง..."

และ เรื่อง "ความคาดหวัง" ในอีกช่วงหนึ่งว่า

"...เพราะฉะนั้น เราคาดหวังคนอื่น แต่เราลืมตัวเราละคะ...ถ้าขณะนั้น เขากำลัง
โกรธกันอย่างแรง...แล้วเราก็ก็นั่งไปอย่างแรง...เหมือนกันไหม? ก็มีอกุศลเท่ากัน
ใช่ไหม? แต่ถ้าเรามีธรรมะเป็นที่พึ่งจริงๆ มีความเข้าใจที่ถูกต้อง ว่าอกุศลเป็นอกุศล

กุศลเป็นกุศล สงสารไหม? คนเรา เพราะ "ไม่รู้" จึงต้องตีกัน ทะเลาะกัน ทำร้ายกัน... ออกมาไม่ได้เลยจากเหว หรือ ห้วง หรือ กระทั่งร้อนๆ ที่มีคนเข้าไปอยู่ตรงนั้น แล้วก็เต็มไปด้วยอกุศล ไม่มีทางที่เขาจะออกเลย แต่เขาคิดว่าเขาออก เขากำลังหาทางออก แต่จริงๆ เขาไม่ได้ออกมาจาก "อกุศล" เลย ยิ่งไงๆ ก็เป็นอกุศล ด้วยความไม่รู้ เพราะฉะนั้น ถ้ามีการฟังธรรมะ...ไม่มีอะไรเลย...นอกจากธาตุ...นอกจากธรรมะ...ถูกหรือผิด? ที่เป็น "กุศล" และ "อกุศล"

- คุณพรทิพย์ : เรียนท่านอาจารย์คะ ก็คุยกับคุณหมอมว่า ตอนนี้อยากให้ใหญ่
เกิดขึ้น ควรจะทำอะไร ? ก็บอกว่า ก็อ่านหนังสือ ก็ประพฤติ
ธรรมสม่ำเสมอ ทำกุศล เพราะว่า ชาติ ชรา มรณะ ก็คือความ
เข้ามา
- ท่านอาจารย์ : ค่ะ จริงๆ ก็ถูกต้องนะคะ เป็นภัยใหญ่
- คุณหมอทวีป : ส่วนตัวก็บอกว่า ให้คิดถึงมรณานุสติ ไว้ครับ
- ท่านอาจารย์ : ถ้าพูดถึง "ภัยใหญ่" นี้ ทุกคนนึกถึงอะไร?
- ท่านผู้ฟัง : นึกถึงแผ่นดินไหว นึกถึงน้ำท่วม
- ท่านอาจารย์ : ภัยใหญ่กว่านี้มีไหม? ภัยที่ใหญ่จริงๆ...อวิชชา...ใหญ่ยิ่ง...กว่า
อะไรทั้งหมด ปิดบังได้ทั้งหมด...แม้แต่ "สิ่งที่กำลังปรากฏ"...ก็
ไม่ให้อำนาจตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้น...ภัยที่น่ากลัวกว่าที่
ราชประสงค์...คือ "อวิชชา"

กราบท่านอาจารย์
และ ขออนุโมทนาในกุศลจิตของท่านครับ

